

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΠΕΡΙΠΟΙΗΣΕΩΣ ΤΩΝ ΧΕΙΡΩΝ

Τοι μυστικὸν τῆς τοῦ δέρματος τριφερότητος καὶ λεπτότητος κεῖται, ως διηγήθησαν ἡμῖν κυρία αἱ ἑκ πείρας καλῶς γιγνώσκοισαν, κυρίως εἰς τὴν τοῦ δύμδριον ὕδατος χειρίδιν. Ἡ δόνομαστή δὲ *Ninon de l'Enclos*, ήτις δύδοντοντούτις ἔτι οὐσα διὰ τῆς ὀραιότητός της τοὺς τῆς ἐποχῆς της δινδρας ἐνεθουσία, μετεχειρίζετο οὐδὲν ἔτερον κοδυμπικὸν διὰ τὸ πρόσωπον καὶ τὰς χειράς της ἢ μόνον τὸ δύμδριον ὕδωρ. — οἱ αἴτιοι δὲ τῆς προτιμήσεως ταύτης τοῦ δύμδριον ὕδατος, εἶνε ως καλῶς γνωρίζουμεν, διτὶ τὸ πηγαῖον καὶ τὸ ποτάμιον περιέχουσι τὸ μὲν ἐλάσσονα, τὸ δὲ καὶ πλειόνα γηνίνα καὶ ἀλκαλικὰ ἄλατα πηγὰ τὸ ἐντελῶς ἀπλαλαγμένον τούτων δύμδριον ὕδωρ.

Ἡ ιδιότης τῆς τραχύτητος ταύτης τοῦ δέρματος γεννᾶται ἐκ τοῦ συνηθούς ὕδατος ἐνεκα τῆς ἀλκαλικότητος τῶν ἀλάτων ἀσβέστου καὶ μαγνησίας, ἥτινα ἐνοῦνται ἐν τῷ πλύνεσθαι μετά τοῦ στεατικοῦ καὶ τῶν λοιπῶν παχέων ὁξέων τοῦ σάπωνος, μετασχηματίζοντα ἀδιάλυτόν τι ἄλας, στεατικὸν ἀσβέστιον καλούμενον τὸ ὄποιον σφόδρα βλάπτει τὸ δέρμα, καθ' ὅτι γεννᾶ ως ἐκκρισιν ἀπαρόν τι οἰζυμα ἐν τῷ πλύνεσθαι, τὸ ὄποιον ἐμφράσσον τοὺς τοῦ δέρματος πόρους, οἵτινες μικρὸν κιτά μικρὸν ὑπὸ τὴν ὄντως βλαβερὰν ἐπιφροὴν ἀντοῦ ἐκτείνονται καὶ τέλος διαρρήγνυνται. ἐξ οὐ καὶ αἱ φαγάδες ἢ τὰ ὄχληρά τῶν χειρῶν καλούμενα σκασίματα.

Ἐκ τῶν λεχθέντων λοιπὸν εὔκόλως δύναται τις νὰ κατίδῃ, διτὶ τὸ δέρμα εντελῶς καθαρὸν δύναται νὰ γίνῃ, μόνον διὰ τῆς τοῦ δύμδριον ὕδατος χρήσεως ἢ διὰ τῆς χρήσεως ὕδατος τεχνητῶς πρότερον καθαιρούμενου πάντων τῶν ἀλκαλικῶν ἀλάτων.

Ἐπιπαιδεύτων ἀνθρώπων αἱ χειρες, τῶν ὄποιων οἱ δυνυχες εἰνε ἑμελημένοι φυσικῶς φαίνονται δσχημοι, ως ἐκ τούου πρὸς ἀπόκτησιν ώραιας χειρὸς ἀπαιτεῖται προσοχὴ εἰς τὴν τῶν ὄνυχων περιποίησιν. Ἰνα δὲ οὔτοι ἀρεστοι φαίνονται ἀνάγκην τακτικῶς καὶ διὰ ψαλλιδίου (οὐδέποτε δὲ δια μαχαιρίου) νὰ κόπτωνται ὡς ἐκ τοῦ σχήματος δὲ τῆς ἄκρας χειρὸς τῶν δακτύλων, διεργ κυκλικὸν τυγχάνει, ἀνάγκη καὶ οἱ δυνυχες τὸ αὐτὸ σχῆμα κοπτόμενοι νὰ λαμβάνωσι τὸ δὲ περὶ τὴν φίζαν τοῦ δυνυχος μικρὸν δερμάτιον ἀναγκαῖον διά τινος δστείνου ἐργαλείο πρὸς τὰ ὄπισω νὰ στρέψωμεν, ἀφ' οὐ προηγουμένως ἐν χλιαρῷ ὕδατι καταστίσωμεν τὰς χειράς μαλακοτέρας τὸ δὲ δέρμα ὑπεικτικῶτερον. Διὰ τῆς δυνυχῆς πρὸς τὴν φίζαν τοῦ δυνυχος ἐπιστροφῆς τοῦ δερμάτιου τούτου προλαμβάνομεν ἐνίστε τὴν τοῦ δυνυχος δσχημον μορφήν.

Μετὰ τὸν ἐντεχνον τούτον χειρισμὸν ἀπομηκτέον κατόπιν τὰς χειράς διὰ τμῆματος λεμονίου, οὐδέποτε δὲ πρέπει νὰ μεταχειρίζωμενα δξύ τι ἢ αἰχμηρὸν μαχαιριον πρὸς καθαρισμὸν τῶν ὄνυχων ἀλλὰ μαλακήν τινα βοῦρσαν.

Διὰ τὰς εὔκόλως ἐρυθραινούμενας τρα-

χειρας χειράς συμβουλεύομεν ἐλαφρὸν πρὸς πλύσιν ἀφέψημα κριθῆς (κριθαρόνερον). τὸ δεπτὸν ταύτης ἀλευρον χρώμενον, δι' οὐ καλῶς βρασθέντος καὶ διυλισθέντος πλύσιμον τὰς χειράς ἀνὰ πρωΐαν καὶ ἐσπέραν. Διὰ τῶν πλύσεων δὲ τούτων ἀπεργαζόμενα τὰς σκληρὰς χειράς, μαλακάς καὶ τριψεράς, τὸ δὲ δέρμα λεπτόν, ἀρκεῖ πάντοτε νωπὸν τὸ ἀφέψημα να ἔχωμεν, διότι τοῦτο εὔκόλως δεξινίζει καὶ δυσαρέστως δῖεται. Ήδη δὲ εἰς τὸ ἀφέψημα τοῦτο προσθέσωμεν ἵσα μέρος ἀμύλου ἀλευρον (νισεστὲ) ἢ ἐπὶ τοῦ δέρματος ἐνέργεια ἐνισχύεται· ἐνίστε δημος εἰς πλατάνηδράς καὶ ἐρυθράς χειράς καὶ τοῦτο δὲν ἀρκεῖ, τότε λίαν καταλλήλως μεταχειρίζεται τὸ χλιαρὸν ὕδωρ προσθέτοντες εἰς τοῦτο ψῆματα τινὰ χλωριούχου ἀδέστου.

Ἄντι δὲ καὶ τούτου δυνάμεθα καὶ σάπινα μόνον ἐκ χλωρούχου ἀσβεστίου νὰ μεταχειρίσθωμεν, πλὴν πρὸ τῆς χρήσεως αὐτοῦ δέον τοὺς δακτυλίους ἐκ τῶν χειρῶν ν' ἀφαιρέσωμεν, διότι οὐτοι ἀμαρρούνται.

Ἐδαν ἐν καιρῷ χειμῶνος τὸ τῶν χειρῶν διρμα ξηραίνεται καὶ πολλὰς φαγάδας ὑφίσταται μετὰ λίαν δυσαρέστων ἐνοχλήσεων, συνιστῶμεν τὸ ὑπ' ἀριθμὸν 1 παρασκευαζόμενον *coldcream*, οὐ τινος χρησίς γίνεται τὴν νύκτα· διὰ τούτου δέον ταῦλων τὰς χειράς νὰ τρίβωμεν νὰ σφογγίζωμεν δὲ μετὰ ταῦτα διά τινος μαλακῶν ὑψάστων ἢ κινι νὰ καλύπτωμεν ταύτας διὰ πεπαλαιωμένης ἐμβατίστας, ἀποφεύγοντες τὴν ὄδως ἀνθυγεινήν χρῆσιν τῶν *glacé* χειροκτίων.

Χάριν δὲ ποικιλίας σναγράφομεν καὶ δύο ἔτερα εἰδὸν *coldcream* ὑπ' ἀριθμὸν 2 καὶ 3 διὰ τὴν θεραπείαν τῶν φαγάδων τῶν χειρῶν καὶ διὰ τὸν φυσικῷ τῷ λόγῳ καλλωπισμὸν τῶν χειρῶν. “Ο, τι δὲ γίνεται εἰς περιποίησιν τῶν χειρῶν, το αὐτὸ τοῦτο δύναται νὰ γεινῃ ὠφελίμως καὶ εἰς τὸ ἐπίλοιπον δέρμα.

Τέλος περὶ τῆς θεραπείας τῶν διαφόρων ἀκροχορδῶν (μορμικῶν), αἵτινες πολλάκις τὴν εύμορφίαν τῆς χειρὸς παραμορφοῦσιν, εἴτε διὰ τῆς αὐξήσεως αὐτῶν καὶ τῆς μεταβολῆς τοῦ χρωματισμοῦ των πολλὰ ἔλομεν νὰ εἰπωμεν. πλὴν ἐπειδὴ δὲ θεραπεία αὐτῶν ἀπαιτεῖ τὴν τοῦ χειρουργοῦ παρουσίαν, δι' αὐτὸ περιορίζεται σημερον μόνον εἰς τὴν θεραπείαν καὶ περιποίησιν τῶν τε χειρῶν καὶ τοῦ δέρματος, ἐλπίζοντες, διτὶ πολλοὶ λίαν θέλουσιν ὠφεληθῆ ἐκ τῶν ἐν τῷδε τῷ φύλλῳ ἀναγραφούμενων.

Τὴν κατασκευὴν δὲ τοῦ τε χλωρούχου σάπωνος καὶ τῶν διαφόρων θερμῶν συστατινούμενων *coldcream* κατέχει δὲ πρὸ τοῦ δημηνίου ἐγκριτος φαρμακογοιδος κ. Κ. Σπυρίδης ἐν τῇ πλατείᾳ τοῦ Κολωνακίου.

(Ἐκ τοῦ γερμανικοῦ).

Ε. Θ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ
γειρασγάδες ιατρός

Τρία πράγματα ἡγάπησα, χωρὶς ποτὲ νὰ δυρθῶ νὰ τὰ ἔρωτας τὴν ζωγραφικήν, τὴν μονικήν, καὶ τὰς γυναικας.

Φοντενέλλος

ΚΥΝΟΣ ΕΚΔΙΚΗΣΙΣ

Ἔτινα πλοῦν αὐτῆς ἔφερε ωραίτατα τον κύνα τῆς νέας γῆς, δύναμιτι Ποσειδῶνα, καὶ ἀνήκοντα εἰς τινὰ τῶν ναυτῶν καλούμενον Λάγκεστερ. Ο Πλοιαρχος τῆς ήμιονίας δύναμιτι Σύμης ἔτρεψεν δσπονδὸν μῆσος πρὸς τὰ ζῶα καὶ ιδίως πρὸς τοὺς κύνας. Ἡ ἀπέχθεια του δ' αὐτη ήμέραν τινὰ ξεδιπλώθη λίαν σκαιῶς. Ειδελθόντος τοῦ Ποσειδῶνος ἐν τῷ θαλάμῳ αὐτοῦ καὶ διὰ τῶν κινήσεων τῆς μεγάλης αὐτοῦ οὐρᾶς δίψαντος χαμαὶ τὸ τε μελανοδοχεῖον καὶ τὰ ἐπὶ τῆς τραπέζης ἔγγραφα, δ πλοιαρχος λαδῶν μάχαιραν ἀπέκοψα τὴν οὐρᾶν τοῦ διστυχίους ζῶου. Ο κίνων ως τελεόπετο ξεδιπλώθη λιαν σοερὸν ωρυγμόν, δὲ δὲ κύριος του εἰθὺς ως ήκουσεν αὐτὸν, ἔδραμεν εἰς τὸ μέρος ἐκεῖνο τοῦ πλοίου, δποι, ίδων τὴν συμβορὰν καὶ τὸν αὐτουργὸν αὐτῆς, ἐριθίθη διεν τοῦ δέλαιξτου δισταγμοῦ κατὰ τοῦ πλοιαρχος Σύμης καὶ τὸν ἐκύλισε κατὰ γῆς. Μετὰ τὴν πρᾶξιν του ταύτην δὲ Λάγκεστερ έδαλην εἰς τὰ δεσμα, ἀλλὰ ταχέως ἀπλαλάγη αὐτῶν, μαθόντος τοῦ πλοιαρχος διτὶ δισπειδῶν είχεν δλλοτε σώσει τὴν ζῶην τοῦ ναύτου. Άλλα μετ' οὐ πλατάνης ήμέρας θερετον, ἔδόθη εύκαιρια εἰς τὸν Ποσειδῶνα δποις έκδικηθῆ χριστιανικῶτατα. Πρωΐαν τινὰ δ πλοιαρχος Σύμης ἐνώ ιστατο ἐπὶ τοῦ ακατίου ιστοῦ, σφαλῶν τὸν πόδα ἐπεδεν εἰς τὴν θάλασσαν. Ἡ Αφροδίτη τότε οὐριοδομοῦσα διηνυεν ἀνὰ δέκα πέντε μίδια τὸν θάλασσαν. — Ο πλοιαρχος Σύμης έπεδεν εἰς τὴν θάλασσαν. — ἀνεβόντεν δποι τὸ πληρωμα, συνάμα δὲ ἐσπευσαν νὰ ρίψωσι τὴν λέμβον εἰς τὴν θάλασσαν, βλέποντες τὸν πλοιαρχον νηρόμενον καὶ προσπαθοῦντα νὰ φάση τὴν ήμιονίαν, ήτις ἀνεκώχευσεν ἀμέσως. Άλλα μόλις δὲ λέμβος ἐριθίθη, εἰδὸν πραγματοποιούμενον τὸν μέγιστον τῶν φόδων των, δπλαδὴ εἰς ἀπόστασιν τινὰ δπισθεν τοῦ πλοιαρχος εἰδον προχωροῦντα μέγιστον λευκὸν καρχαρίαν.

— Ιληγόρα παιδιά, ἀλλέως θὰ φάσωμεν πολὺ ἀργά ἀνεκράγασεν δ ὑποπλοιαρχος.

— Άλλα τι τρέχει; εἰπον πάντες. — Τὸ προκαλέσαν τὴν ἐρώτην ταύτην αἴτιον δτο δικρότος, δη προξέντεν δ Ποσειδῶν διψθεὶς εἰς τὴν θάλασσαν. Τὸ εὐγενές ζῶον ταχέως ἔδραμε σχίζον τὰ ὄδατα πρὸς τὸν δέλη πλειοντα πλοιαρχον, δστις κουρασθεὶς ἐπὶ μᾶλλον καὶ μᾶλλον ἀσθενῶς ἐκινεῖτο, ἐνῷ δ καρχαρίας δλονέν ἐπλοισαζεν.

— Τραβᾶτε παιδιά δι' ἀγάπη τοῦ Θεοῦ, ἀνεβόντεν ἐκ νέου δ ὑποπλοιαρχος, ἐνῷ δέλμος ηκολούθει τὸν κύνα προχωροῦντα μετὰ ταχύτητος.

— Τι κολυμπητής, ἀνεβόνταν οι ναῦται μετροῦντες τὴν ταχύτητα τοῦ ζῶου.

— Χωρὶς ἄλλο δ καρχαρίας θὰ καταταπή δ τὸν ζνα, δ τὸν δλλον ἐὰν δὲν βάλωμεν δλα τὰ δυνατὰ μας, ἐπανέλασεν δ ὑποπλοιαρχος.

— Η σκνην δὲν διηρκεσε πολύ. Ήριν δὲ δέμβος δυνηθῆ νὰ φάση τὸν κύνα, δ παμμεγέθης καρχαρίας διθασεν εἰς ἀπόστασιν μάκους τριῶν κωπῶν ἀπὸ τοῦ